

Sygn. akt XVI GC 3417/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W., XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Chała - Małkowska

Protokolant: Paweł Cegiełka

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2017r. w W.,

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki akcyjnej z siedzibą w C.**

przeciwko **R. G.**

o zapłatę kwoty 17.910,66 zł

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Spółki akcyjnej z siedzibą w C. na rzecz pozwanego R. G. kwotę 4.817 (cztery tysiące osiemset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt XVI GC 3417/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 07 czerwca 2016 r. powód (...) spółka akcyjna w C. wniósł o zasądzenie od pozwanego R. G. kwoty 17 910,66 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż pozwany w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zakupił u powoda towary na łączną kwotę 17 440,96 zł, co zostało udokumentowane fakturami VAT. Pozwany nie uregulował należności w terminach oznaczonych w fakturach VAT. Powód wezwał pozwanego do zapłaty należnych kwot, jednakże wezwanie pozostało bez odpowiedzi (pozew, k. 3-5).

W dniu 29 czerwca 2016 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. XVI Wydział Gospodarczy wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (nakaz zapłaty, k. 55).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany zaskarżył wydany w sprawie nakaz zapłaty w całości i wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych. Pozwany zakwestionował wykonanie umowy Wskazano, że powódka nie wykazała, iż pozwana towar zamawiała, jak również faktu dostarczenia towaru pozwanej. Pozwana podniosła, że nie przedstawiono żadnego dokumentu, z którego wynikałoby, że towar został odebrany, a dostawa zaakceptowana pod względem jakościowym i ilościowym. Wniesiono również o skierowanie stron do mediacji (sprzeciw od nakazu zapłaty (k. 47-48).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wiadomością e-mail z dnia 30 listopada 2015 r. R. G. zwrócił się do (...) S.A. w C. z prośbą o zmianę oferty (...) z uwzględnieniem materiałów preizolowanych w postaci:

III. 3 sztuki rury (...) o długości 12 mb

IV. 1 sztukę rury (...) o długości 12 mb,

V. 2 sztuki reduktora (...),

VI. 2 sztuki trójników (...)

VII. 4 sztuki kolanek (...),

VIII. 4 sztuki kolanek (...),

IX. 2 sztuki zaworów odcinających (...),

X. 2 sztuki zaworów odcinających (...),

XI. 14 sztuk (...),

XII. 10 sztuk (...),

XIII. Komplet akcesoriów do B.

W dniu 03 grudnia 2015 r. (...) S.A. w C. sporządził ofertę nr (...) w której uwzględnił materiały zamówione przez R. G., wskazane w mailu z dnia 30 listopada 2015 r.

(wiadomość e-mail z dnia 30 listopada 2015 r. k. 45-46, oferta nr (...) k. 44)

Następnie wiadomością e-mail z dnia 03 grudnia 2016 r. R. G. zwrócił się do (...) S.A. w C. o przyjęcie oferty nr (...). R. G. w załączniku do maila wskazał adres dostawy towaru oraz osobę uprawnioną do jego odbioru – kierownika R. K..

(wiadomość e-mail z dnia 03 grudnia 2015 r. k. 42-43)

(...) S.A. w C. wystawiła w dniu 11 grudnia 2015 r. fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 16 884,22 zł brutto. Faktura VAT dotyczyła sprzedaży towaru:

a) Rura preiz. (...),

b) Rura preiz. (...),

c) Łuk preiz. (...),

d) Łuk preiz. (...),

e) Zwężka preiz. (...) (...) szew A/B,

f) O..preiz.prostop.(...) szew A/B,

g) Z..ods.preiz. (...),

h) Z..ods.preiz. (...),

- i) Pianka konfekcjonowana (...),
- j) E.-cap 110 (...),
- k) Mufa m 110 (...)=500,
- l) Mufa m 140 (...)=700,
- m) Pierścień uszczelniający (...),
- n) Koszulka termokurczliwa (...),
- o) Tulejka Zaciskowa (...),
- p) Wspornik (...),
- q) Za transport.

Faktura VAT została wystawiona w związku z zamówieniem zarejestrowanym pod nr (...) dotyczy dokumentu (...).

(faktura VAT nr (...) k. 38)

(...) S.A. w C. wystawiła w dniu 17 grudnia 2015 r. fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 556,75 zł brutto. Faktura VAT dotyczyła sprzedaży towaru:

1. pianki konfekcjonowanej (...),
2. Taśmy termok. (...) (...),
3. listwy termok. (...) (...)

Faktura VAT została wystawiona w związku z zamówieniem zarejestrowanym pod nr „nr (...), (...), dostawa kurierem S., dot. Dokumentu (...), (...)”

(faktura VAT nr (...) k. 47)

Pismem z dnia 22 kwietnia 2016 r. (...) S.A. w C. wezwał R. G. do zapłaty kwoty 17 440,96 zł tytułem ceny sprzedaży towarów wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie płatności, w terminie 5 dni od dnia otrzymania wezwania.

(wezwanie do zapłaty, k. 35)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie załączonych do pozwu, sprzeciwu od nakazu zapłaty oraz odpowiedzi powoda na sprzeciw dokumentów i wydruków, którym dał wiarę w pełni wobec nie kwestionowania ich przez strony oraz braku podstaw do zakwestionowania ich prawdziwości przez Sąd z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Umowę łączącą strony należało zakwalifikować jako umowę sprzedaży. Zgodnie z art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Stosownie do ww. przepisu na sprzedającym ciąży obowiązek przeniesienia własności i wydania rzeczy, a na kupującym obowiązek odebrania rzeczy i zapłaty ceny.

W przedmiotowej sprawie pozwany kwestionował wykonanie umowy przez powoda. Zdaniem Sądu podniesione przez pozwanego zarzuty zasługiwał na uwzględnienie. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa

na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Z powyższego wynika więc, iż to na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających zasadność jego roszczenia, a na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa (zob. S. Dmowski, S. Rudnicki, Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga pierwsza. Część ogólna, Warszawa 2006, s. 55 i orzecznictwo tam cytowane). W świetle zaś art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W sytuacji gdy strona nie przedstawi dowodów należy uznać, że dany fakt nie został wykazany.

W rozpoznawanej sprawie na stronie powodowej spoczywał ciężar wykazania, że strony niniejszego postępowania łączyła umowa (zawarta w jakiegokolwiek formie, również per facta concudentia) sprzedaży materiałów preizolowanych, która stanowiła podstawę do wystawienia faktur VAT nr (...). Celem wykazania zawarcia przez strony umowy sprzedaży powód przedstawił korespondencję mailową prowadzoną z pozwanym oraz Ofertę nr (...) z dnia 02 grudnia 2015 r. Z przedstawionych wiadomości mailowych wynika, że pozwany w dniu 30 listopada 2015 r. zwrócił się do powoda o zweryfikowanie treści oferty nr (...) z uwzględnieniem pozycji wskazanych w załączniku. Pozwany zwrócił się do powoda z prośbą o przesłanie poprawionej oferty mailowo celem jej zatwierdzenia i złożenia zamówienia. Przedstawiona przez powoda oferta z dnia 02 grudnia 2015 r., co prawda uwzględnia pozycje wskazane przez pozwanego ale zawiera również pozycje, których pozwany nie zamawiał. Następnie powód przedstawił wiadomość mailową z dnia 03 grudnia 2015 r., w którym pozwany złożył zamówienie na dostarczenie towaru zgodnie z ofertą nr (...). Jako osobę uprawnioną do odbioru towaru wyznaczył R. K.. Odnośnie przedstawionych okoliczności Sąd nie miał wątpliwości, iż doszło między stronami do zawarcia umowy i uznał tę za bezsporną. Strona pozwana również nie kwestionowała okoliczności zawarcia umowy a jedynie prawidłowość jej wykonania.

W ocenie Sądu strona powodowa nie sprostała ciężarowi dowodowemu i nie wykazała skutecznie zasadności dochodzonego roszczenia. Wobec podniesionego przez pozwanego zarzutu niewykonania świadczenia (dostarczenie towaru pozwanemu), to na powodzie spoczywał ciężar wykazania zasadności swojego roszczenia.

W celu wykazania dostarczenia zamówionego towaru powód przedstawił faktury VAT nr (...), dokumenty WZ nr (...) z dnia 09 grudnia 2015 r. oraz WZ nr (...) z dnia 16 grudnia 2015 r. Przedstawione dokumenty wzbudziły wątpliwości Sądu, co do prawidłowego wykonania umowy. Wskazać należy, iż przedłożone dokumenty nie są kompatybilne z zamówieniem pozwanego. Po pierwsze ceny towarów nie odpowiadają cenom ustalonym przez strony umowy. Przykładowo w pozycji nr 2 oferty cena za produkt „rura preiz. (...) ustalono na kwotę 600,00 zł/ 1 sztukę. Natomiast cenę jednostkową tego produktu w fakturze VAT ustalono na kwotę 1 800,00 zł. Po drugie, z adnotacji zawartej w fakturze VAT nr (...) (k.38) wskazano, iż została wystawiona w oparciu o zamówienie nr (...). Z żadnego dokumentu nie wynika, że faktura VAT została wydana w oparciu o przedstawioną ofertę (nr (...)). Takiego odniesienia nie ma również w przedstawionych dokumentach WZ nr (...) i (...). W dokumentach tych możemy natomiast znaleźć odniesienie do zamówienia nr (...) z dnia 03 grudnia 2015 r. Sąd zauważa również, iż towar wskazany na fakturze VAT nie odpowiada towarom wydanym, wyszczególnionym na dokumentach WZ. Przechodząc do dalszych kwestii pozwany w mailu z dnia 03 grudnia 2015 r. wskazał osobę uprawnioną do odbioru zamówionych towarów dostarczonych pod wskazany adres dostawy. W dokumencie WZ nr (...) Sąd na podstawie złożonego podpisu nie jest w stanie ustalić czy odbiór towaru pokwitowała osoba uprawniona. Natomiast w WZ nr (...) odbiór pokwitował D. Ł.. Na obu tych dokumentach nie podpisała się osoba uprawniona przez pozwanego. Ponadto Sąd nie był w stanie jednoznacznie stwierdzić, czy zamówiony i zafakturowany przez powoda towar został rzeczywiście wydany pozwanemu i potwierdzony dokumentem wydania.

Tożsama sytuacja występuje w odniesieniu do faktury VAT nr (...). Przedstawiona faktura VAT została wystawiona tytułem sprzedaży produktów: pianki konfekcjonowanej (...), Taśmy termok. (...) (...) oraz listwy termok. (...) (...). Faktura VAT uwzględnia również koszt transportu. Jak przy wyżej opisywanej fakturze również zawarto adnotację, iż fakturę wystawiono w oparciu o zamówienie „nr (...), (...), dostawa kurierem S., dot. Dokumentu (...), (...)”. Do faktury VAT załączono dokument WZ nr (...), na którym widnieją dwie wydane pozycje: taśma termokurczliwa (...) (...) oraz listwa termokurczliwa (...) (...). Nie ma żadnej wzmianki o piance konfekcjonowanej (...). Wskazać należy, iż w aktach brak dokumentu na podstawie którego Sąd mógł stwierdzić, iż pozwany złożył zamówienie na taśmę termok. (...) (...) oraz listwę termok. (...) (...) uwzględnione w fakturze nr (...). Podobnie jak przy wyżej

opisywanych dokumentach WZ odbiór pokwitowała osoba nieuprawniona. Jak wynika z treści załączonego do akt maila z dnia 15 grudnia 2015 r., pozwany zwrócił się do powoda o dostarczenie pianki konfekcjonowanej (...) (która nie dotarła w pierwszej dostawie pomimo złożenia zamówienia). Powód przedstawił także dokument doręczenia pianki P. dostarczonej przez Kuriera. Odnosząc się do przedstawionego dokumentu Sąd jak w przypadku wyżej omówionych dokumentów nie jest w stanie określić jaki towar został doręczony, czy był zgodny ze złożonym zamówieniem, a także czy odebrała go osoba uprawniona.

Wobec wyżej przedstawionych okoliczności w przekonaniu Sądu strona powodowa nie wykazała faktu dostawy towaru pozwanemu oraz wysokości dochodzonego roszczenia. Powód nie sprostął ciężarowi dowodu celem wykazania wykonania zawartej umowy wobec podniesionego zarzutu pozwanego.

Powód nie wykazał żadnej inicjatywy dowodowej w powyższym zakresie, chociażby wnosząc o przesłuchanie świadków czy stron postępowanie na okoliczność dostarczenia towaru.

Reasumując powództwo podlegało oddaleniu jako nie udowodnione tak co do zasady jaki i wysokości.

O kosztach procesu orzeczono z mocy art. 98 k.p.c. Przepis ten formułuje zasadę odpowiedzialności za wynik procesu oraz zasadę kosztów niezbędnych i celowych. Zgodnie z treścią tego przepisu strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty procesu. W przedmiotowej sprawie stroną przegrywającą jest strona powodowa, a Sąd nie znalazł podstaw do odstąpienia od tej zasady. Na koszty poniesione przez pozwanego w niniejszej sprawie składają się wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w wysokości 4 800,00 zł ustalone na podstawie rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804) oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

Mając powyższe na względzie, na podstawie wyżej wskazanych przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.